

og at Regeringen ikke kan gennemføre Sagen. Det er kun Paastande. Det andet Ting har erklæret sig villigt til at forhandle om Sagen, og det vilde efter mit Skøn være ganske forkasteligt, naar man har begyndt at forhandle om en Sag, saa at afbryde denne Forhandling, medens man endnu staar midt i Forhandlingen — hvad det ærede Medlem synes tilbøjeligt til. Det ærede Medlem sagde overfor Højre, at nu kunde Byerne og Byerhvervene forstaa, at Agitationen fra Højres Side for Forholdstalsvalg kun var en tom Demonstration. Jeg tror, jeg kan erklære, at hvis det ærede Medlem faar sine Krav førte igennem saaledes, at man nu forlader Grundlovsændringens Vej, som man er inde paa, før det har vist sig, at den er ufarbar, ville baade Byerne og Byerhvervene og det ganske Land kunne forstaa, at den Vej, det ærede Medlem foreslaar at vandre: at forlade den Forhandling, vi have paabegyndt for at benytte en anden Fremgangsmaade, kun vil være en tom Demonstration.

Jeg skal altsaa henvise til, hvad jeg allerede tidligere har svaret paa Forespørgselen. Jeg ser ikke, at der er Grund til paa nærværende Tidspunkt at betragte Sagen som strandet, langtfra!

Anders Nielsen: Den ærede Ordfører for Forespørgerne begyndte med at udtale, at han og hans Parti med ham ønskede her at faa foretaget en afsluttende Debat om Sagen vedrørende en Ændring af Grundlovens § 32. Det er et ret ejendommeligt Ønske, det ærede Parti nærer. Det er maaske første Gang, vi se en saadan Forhandlingsform som den, vi her ere stillede overfor, at man rejser en Forespørgsel med den Begrundelse, at man vil have en afsluttende Debat i det ene Ting angaaende en Sag, der er under Forhandling i det andet Ting. (*Borgbjerg:* Forhandlingen er strandet!) Derom ved det ærede Medlem intet! (*Borgbjerg:* Jo.) Det ærede Medlem kan paastaa det, men Beviser derfor har han ikke. Han kan mene, at der foreligger Momenter, hvorfra han kan slutte, at Sagen ikke vil blive gennemført i denne Samling, men at Sagen faktisk er strandet baade nu og siden, kan det ærede Medlem ikke paastaa. I den Henseende kan jeg henholde mig til, hvad den højtærede Konseilspræsident har udtalt.

Jeg skal imidlertid ikke kritisere Formnen. Den højtærede Formand har tilladt Forespørgselsens Fremme, og dermed ere

vi inde paa dens Forhandling. Men det ærede Medlems Foredrag vidnede om, hvad hans Hensigt var. Det var ikke hans Hensigt at faa noget reelt ud af denne Forhandling, men det var Hensigten med hans Foredrag her at demonstrere den Række Artikler, vi have læst Dag efter Dag i Socialdemokratiets Hovedorgan; og for at disse Artikler ikke skulde falde os for tørre, bleve de spækkede ud hist og og her med ret fantasifulde Vendinger. Det ærede Medlem fortalte os, i hvilken Grad han var opfyldt af Indtrykket fra et Billede, hvor han havde set en Flok Faar, der havde trykket sig sammen i Tordenvejr, og hurtigt skiftede Billedet og blev til en Flok sammenlængede Mennesker, der stode foran et gabende Svælg med Fare for at styrte derved. Alt dette er Frugten af det ærede Medlems Syslen med dette Spørgsmaal, idet han dermed forbandt Tanken om, hvorledes det vilde gaa Konseilspræsidenten og Flertallet her i Salen. Det ærede Medlems Fantasier have i Virkeligheden ikke meget paa sig, men naar det ærede Medlem alligevel hengav sig til Fantasier og for videre i dette Rige og naaede til, at der muligvis kunde ske et Mirakel, hvorved denne Sag førtes igennem i denne Samling (*Borgbjerg:* Jeg tror ikke paa Mirakler.). Det ærede Medlem henviste til, at der kunde ske et Mirakel, og det ærede Medlem maa altsaa have en Tro derpaa, ellers er det ærede Medlems Tale i endnu højere Grad ved Siden af, end man ellers havde Indtryk af, at den var. Idet jeg henholder mig til det ærede Medlems Ord og ikke til hans Tro — Troen er jo en Hjertesag —, maa jeg fastholde, at han talte om Miraklet, og saa mener jeg, at han burde have afventet den Mulighed, han selv har stillet i Udsigt.

Det ærede Medlem har ønsket at benytte dette Spørgsmaal til at holde en Slags politisk Revu. Han har faaet Lejlighed dertil, og der er sikkert ingen, der vil fratage ham den Fornøjelse, han derudaf har ventet sig. Men da Sagen interesserer Tinget praktisk, og da Sagen ligger under Forhandling i det andet Ting, antager jeg som sikkert, at vi her ønske at udtale, at Tinget nærer fuld Tillid til, at Ministeriet fortsat vil arbejde paa det Grundlag, der er givet ved vor Afstemning ved Sagens Behandling for Maaneder siden. Jeg vil ønske, at Tingets Flertal, saa vidt muligt hele Tinget, vil samle sig om følgende Forslag til en Dagsorden: